KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2021/1106,

annettu 5 päivänä heinäkuuta 2021,

vakavaraisuussääntelystä vastaavan Australian viranomaisen valvomia johdannaistransaktioita koskevien Australian oikeudellisten ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyjen tunnustamisesta OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan tiettyjä vaatimuksia vastaaviksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ([1]) ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) N:o 648/2012 13 artiklassa säädetään mekanismista, jolla komissiolle siirretään valta antaa vastaavuutta koskevia päätöksiä, joissa todetaan kolmannen maan oikeudellisten ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyjen vastaavan asetuksen (EU) N:o 648/2012 4, 9, 10 ja 11 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia, jolloin katsotaan, että vastapuolet, jotka toteuttavat asetuksen soveltamisalaan kuuluvan transaktion ja joista ainakin yksi on sijoittautunut kyseiseen kolmanteen maahan, täyttävät nämä vaatimukset noudattamalla kyseisen kolmannen maan oikeudellisessa järjestelmässä vahvistettuja vaatimuksia. Vastaavuuden toteaminen auttaa saavuttamaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 kokonaisvaltaisen tavoitteen eli pienentämään järjestelmäriskiä ja lisäämään johdannaismarkkinoiden avoimuutta varmistamalla, että kolmansien maiden kanssa sovittuja ja asetuksessa säädettyjä periaatteita sovelletaan johdonmukaisesti kansainvälisellä tasolla.

(2) Komission delegoidulla asetuksella (EU) N:o 149/2013 ([2]) ja komission delegoidulla asetuksella (EU) 2016/2251 ([3]) täydennetyn asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa vahvistetaan unionin oikeudelliset vaatimukset, joita sovelletaan sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, ja jotka koskevat OTC-johdannaissopimusten ehtojen oikea-aikaista vahvistamista, sijoitussalkkujen tiivistämisprosessia ja järjestelyjä sijoitussalkkujen täsmäyttämiseksi. Lisäksi kyseisissä säännöksissä vahvistetaan tällaisiin sopimuksiin sovellettavat arvostamista ja riitojenratkaisua koskevat velvoitteet, jäljempänä 'operatiivisen riskin pienentämistekniikat', ja vastapuolten välistä vakuuksien vaihtoa koskevat velvoitteet.

(3) Jotta kolmannen maan oikeudellisen ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmän voidaan katsoa vastaavan unionin järjestelmää operatiivisen riskin pienentämistekniikoiden ja vakuusvaatimusten osalta, sovellettavien oikeudellisten ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyjen olennaisen vaikutuksen on vastattava asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan mukaisia unionin vaatimuksia siten, että niillä taataan salassapitovelvollisuus, joka vastaa kyseisen asetuksen 83 artiklan mukaista suojaa. Lisäksi vastaavia oikeudellisia ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyjä on kyseisessä kolmannessa maassa sovellettava tehokkaasti ja yhdenvertaisella ja vääristämättömällä tavalla. Sen vuoksi vastaavuusarvioinnissa tarkistetaan, varmistetaanko kolmannen maan oikeudellisilla ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyillä, että OTC-johdannaissopimukset, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja joiden vastapuolista ainakin yksi on sijoittautunut kyseiseen kolmanteen maahan, eivät altista unionin finanssimarkkinoita suuremmille riskeille eivätkä näin ollen aiheuta unionissa kohtuutonta järjestelmäriskiä.

([1]) EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1.

([2]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 149/2013, annettu 19 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä epäsuoria määritysmenettelyjä, määritysvelvollisuutta, julkista rekisteriä, markkinapaikkaan pääsyä, finanssialan ulkopuolisia vastapuolia ja sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin sovellettavia riskienpienentämistekniikoita, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 52, 23.2.2013, s. 11).

([3]) Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2251, annettu 4 päivänä lokakuuta 2016, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, sovellettavia riskienpienentämistekniikoita koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 340, 15.12.2016, s. 9).

(4) Komissio sai 1 päivänä lokakuuta 2013 Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, jäljempänä 'ESMA', Australian oikeudellisista ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyistä laatiman teknisen lausunnon ([4]), jossa käsitellään muun muassa sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin sovellettavia operatiivisen riskin pienentämistekniikoita, joita ei määritetä keskusvastapuolessa. Teknisessä lausunnossaan ESMA totesi, ettei Australiassa ollut oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka koskisivat OTC-johdannaissopimusten ehtojen oikea-aikaista vahvistamista, sijoitussalkkujen täsmäyttämistä, tiivistämistä ja arvostamista tai velvoitetta riitojenratkaisuun tai vakuuksien vaihtoon OTC-johdannaissopimusten vastapuolten välillä. Lisäksi ESMA totesi, ettei kahdenvälisiin vakuuksiin sovellettavien järjestelmien vastaavuutta voitu arvioida kyseisenä ajankohtana, koska unionissa ei ollut vielä laadittu teknisiä standardeja, joissa olisi täsmennetty kahdenvälisiä vakuuksia koskevia sääntöjä.

(5) Tehdessään arviointiaan komissio on ottanut huomioon ESMAn teknisen lausunnon ja sen jälkeisen sääntelykehityksen. Komissio on tehnyt vertailevan analyysin Australiassa sovellettavista oikeudellisista ja valvonta- ja täytäntöönpanovaatimuksista. Se on arvioinut myös kyseisten vaatimusten vaikutusta ja sitä, riittävätkö vaatimukset vähentämään sellaisista OTC-johdannaissopimuksista aiheutuvia riskejä, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, vastaavalla tavalla kuin asetuksessa (EU) N:o 648/2012 vahvistetut vaatimukset omalla vaikutuksellaan.

(6) Oikeudelliset ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyt, joita sovelletaan Australiassa johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, vahvistetaan vakavaraisuussääntelystä vastaavan Australian viranomaisen (Australian Prudential Regulation Authority), jäljempänä 'APRA', antamassa vakavaraisuusstandardissa CPS 226 (Prudential Standard CPS 226). Vakavaraisuusstandardi on annettu vuoden 1959 pankkilain (Banking Act 1959) 11AF §:n, vuoden 1973 vakuutuslain (Insurance Act 1973) 32 §:n, vuoden 1995 henkivakuutuslain (Life Insurance Act 1995) 230A §:n ja vuoden 1993 eläkerahastolain (Superannuation Industry (Supervision) Act 1993), jäljempänä 'SIS Act -säädös', 34C §:n nojalla. APRAn tehtävänä on varmistaa vakavaraisuussääntelyn alaisten rahoituslaitosten turvallisuus ja vakaus, jotta ne voivat täyttää tallettajia, vakuutuksenottajia ja rahastojen jäseniä koskevat rahoitussitoumuksensa vakaassa, tehokkaassa ja kilpailukykyisessä rahoitusjärjestelmässä. Vakavaraisuusstandardissa CPS 226 edellytetään, että kyseisten sääntöjen soveltamisalaan kuuluvalla yhteisöllä on asianmukaiset vakuuksien asettamista ja riskien pienentämistä koskevat käytännöt sellaisia johdannaisia varten, joita ei määritetä keskusvastapuolessa. Vakavaraisuusstandardia sovelletaan pankkeihin, vahinko- ja henkivakuutuslaitoksiin ja eläkerahastoihin, joihin sovelletaan tiettyjä kynnysarvoja. Vakavaraisuusstandardi CPS 226 tuli voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2017. Joihinkin sen vaatimuksiin sovelletaan kansainvälisen kehyksen mukaista vaiheittaista käyttöönottoa, ja nämä vaatimukset ovat yhdenmukaisia delegoidussa asetuksessa (EU) 2016/2251 säädetyn voimassa olevan vaiheittaisen käyttöönoton kanssa.

(7) Vakavaraisuusstandardia CPS 226 sovelletaan johdannaisiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, lukuun ottamatta valuuttasopimuksia, joiden maturiteetti on alle kolme päivää. Vakavaraisuusstandardissa CPS 226 johdannaiset, joita ei määritetä keskusvastapuolessa. määritellään laajemmin kuin OTC-johdannaiset määritellään asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklassa. Vakavaraisuusstandardin CPS 226 9 §:n g momentissa esitetyn määritelmän mukaan johdannainen on joko Corporations Act 2001 -säädöksen 7 §:ssä tarkoitettu johdannainen tai järjestely, joka on yhtä tai useampaa hyödykettä koskeva termiini-, swap- tai optiosopimus tai näiden yhdistelmä. Sen vuoksi vastaavuus olisi tunnustettava sellaisten OTC-johdannaisten osalta, joihin sovelletaan vakavaraisuusstandardin CPS 226 9 §:n g momentin mukaisia vakuusvaatimuksia.

(8) Vakavaraisuusstandardia CPS 226 sovelletaan yleensä johdannaistransaktioihin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja jotka toteutetaan APRAn kohdeyhteisöjen (APRA-covered entity) ja soveltamiskohteina olevien vastapuolten (covered counterparties) välillä. APRAn kohdeyhteisöt ovat toimiluvan saaneita talletuslaitoksia, ulkomaiset talletuslaitokset mukaan lukien, sekä pankkilain nojalla toimiluvan saaneita holdingyhtiöitä, jolla ei ole operatiivista toimintaa, yleisiä vakuutuksenantajia, C-luokkaan kuuluvat vakuutuksenantajat mukaan lukien, vakuutuslain nojalla toimiluvan saaneita holdingyhtiöitä, jolla ei ole operatiivista toimintaa, tason 2 vakuutuskonsernien emoyhteisöjä, henkivakuutusyhtiöitä, keskinäiset vakuutusyhdistykset ja vaatimukset täyttävät ulkomaiset henkivakuutusyhtiöt (EFLIC-yhtiöt) mukaan lukien, sekä henkivakuutuslain nojalla rekisteröityjä holdingyhtiöitä, joilla ei ole operatiivista toimintaa, ja SIS Act -säädöksen mukaisesti rekisteröitäviä eläkevakuutusyhtiöitä niiden liiketoiminnan osalta. 'Soveltamiskohteina olevien vastapuolten' määritelmä vastaa suurelta osin asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 8 kohdassa esitettyä 'finanssialalla toimivan vastapuolen' määritelmää, ja siinä suljetaan vastaavalla tavalla pois erillisyhtiöt, kun transaktio toteutetaan yksinomaan suojautumistarkoituksessa. 'Soveltamiskohteina olevien vastapuolten' määritelmässä ei oteta huomioon vastapuolen sijaintipaikkana olevaa lainkäyttöaluetta tapauksissa, joissa ei ole epäilystä nettoutussopimuksen täytäntöönpanokelpoisuudesta vastapuolen maksukyvyttömyyden tai konkurssin yhteydessä tai joissa vakuusjärjestelyjä ei kyseenalaisteta ja ne ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia vastapuolen maksuhäiriön yhteydessä.

([4]) ESMA/2013/1373, "Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Australia", Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, 1.10.2013.

(9) Vakavaraisuusstandardin CPS 226 11 §:ssä säädetään, että vaihtuvien vakuuksien vaihtoa koskevia velvoitteita sovelletaan transaktion vastapuoliin vain, jos molempien vastapuolten sellaisten johdannaisten määrä, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, ylittää yhteenlaskettuina ja konsolidoinnin perusteella kynnysarvon, joka on 3 miljardia Australian dollaria. Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 ei aseteta tällaista kynnysarvoa. Sen vuoksi vastaavuuden tunnustamisen edellytyksenä olisi oltava vaihtuvien vakuuksien vaihto asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan soveltamisalaan kuuluvien vastapuolten ja APRAn kohdeyhteisöjen välillä.

(10) Vakavaraisuusstandardi CPS 226 sisältää samanlaisia velvoitteita kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 1 ja 2 kohta ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 149/2013 VIII luku. Etenkin vakavaraisuusstandardin 77–94 § sisältävät erityisvaatimuksia, joita sovelletaan OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, ja jotka koskevat oikea-aikaista vahvistamista, sijoitussalkkujen tiivistämistä ja täsmäyttämistä, transaktioiden arvostamista sekä riitojenratkaisua. Vakavaraisuusstandardin CPS 226 vaatimuksia, jotka koskevat oikea-aikaista vahvistamista, ei voida pitää vastaavina, koska niissä edellytetään, että transaktiot vahvistetaan ”niin pian kuin on käytännössä mahdollista”, kun taas delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 149/2013 transaktioiden vahvistamiselle asetetaan määräaika. Vakavaraisuusstandardin CPS 226 vaatimuksia, jotka koskevat sijoitussalkkujen täsmäyttämistä, ei voida pitää vastaavina, koska standardissa ei vahvisteta, kuinka usein salkku on täsmäytettävä, kun taas delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 149/2013 se määritetään tarkasti. Vakavaraisuusstandardin CPS 226 vaatimuksia, jotka koskevat riitojenratkaisua, ei voida pitää vastaavina, koska toisin kuin delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 149/2013 vakavaraisuusstandardissa ei säädetä, millä menettelyllä on ratkaistava riidat, joita ei ole ratkaistu viiden työpäivän kuluessa. Vakavaraisuusstandardin CPS 226 vaatimusten, jotka koskevat sijoitussalkkujen tiivistämistä ja transaktioiden arvostamista, voidaan katsoa vastaavan tuloksiltaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 149/2013 13 ja 14 artiklan vaatimuksia.

(11) Sen vuoksi olisi katsottava sellaisten vakavaraisuusstandardin CPS 226 soveltamisalaan kuuluvien johdannaissopimusten osalta, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, että APRAn kohdeyhteisöihin sovellettavat oikeudelliset ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyt vastaavat asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimuksia, joita sovelletaan OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, ja jotka koskevat sijoitussalkkujen tiivistämistä ja transaktioiden arvostamista.

(12) Vakavaraisuusstandardissa CPS 226 edellytetään, että vaihtuvat vakuudet vaihdetaan, jollei standardin 11 §:ssä tarkoitetusta kynnysarvosta muuta johdu, ja alkuvakuudet kirjataan ja kerätään kaikkien uusien johdannaistransaktioiden osalta, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja jotka toteutetaan APRAn kohdeyhteisön ja soveltamiskohteina olevien vastapuolen välillä, lukuun ottamatta kohde-etuus luovuttamalla toteutettavia valuuttatermiinisopimuksia ja valuutanvaihtosopimuksia. APRA on hyväksynyt alkuvakuuksia koskevien vaatimusten kansainvälisesti sovitun vaiheittaisen käyttöönoton. Olisi katsottava, että vaiheittaisen käyttöönoton Australian dollareina ilmaistut kynnysarvot vastaavat delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 35 artiklassa tarkoitettuja kynnysarvoja. Delegoidussa asetuksessa (EU) 2016/2251 säädetään vastaavista vapautuksista, jotka koskevat kohde-etuus luovuttamalla toteutettavia valuuttatermiinisopimuksia ja valuutanvaihtosopimuksia sekä yhden osakekannan osakeoptioita tai osakeindeksioptioita. Tätä päätöstä olisi sen vuoksi sovellettava ainoastaan sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 ja vakavaraisuusstandardin CPS 226 mukaisia vakuusvaatimuksia.

(13) Vakavaraisuusstandardissa CPS 226 edellytetään, että vaihtuvat vakuudet lasketaan ja vakuuksien muutospyynnöt toteutetaan päivittäin ja että vaihtuvien vakuuksien määrät toimitetaan viipymättä. APRA on julkisesti ilmoittanut odottavansa, että vaihtuva vakuus toimitetaan käytännössä T + 1 -periaatteella (jossa T on vakuuspyynnön päivämäärä). Tällainen toimitusaikataulu ei ole välttämättä kaikissa olosuhteissa toteuttamiskelpoinen esimerkiksi aikavyöhykenäkökohtien ja rajat ylittävien näkökohtien vuoksi. Sen vuoksi APRA on ottanut käyttöön periaatteperusteisen vaatimuksen, jonka mukaan vaihtuvat vakuudet toimitetaan viipymättä siten, että päästään tulokseen, joka on yhdenmukainen vaihtuvien vakuuksien toimituksen ajoitusta koskevien muiden kansainvälisten sääntelyvaatimusten kanssa. Delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 12 artiklassa edellytetään, että muiden kuin keskusvastapuolessa määritettävien OTC-johdannaistransaktioiden kaikkien vastapuolten on vaihdettava vaihtuva vakuus päivittäin tai mukautettava alkuvakuuden laskemiseen käytettyä riskivakuusjaksoa vastaavasti. Vakavaraisuusstandardissa CPS 226 säädetyt vaihtuvia vakuuksia koskevat järjestelyt olisi katsottava vastaaviksi vain, jos kyseisillä järjestelyillä saavutetaan vastaava tulos kuin soveltamalla asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimuksia. Sen vuoksi olisi vahvistettava tätä koskevat edellytykset.

(14) Vakavaraisuusstandardissa CPS 226 edellytetään, että alkuvakuuden ja vaihtuvan vakuuden yhdistetty siirron vähimmäismäärä on 750 000 Australian dollaria, kun taas delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 25 artiklassa säädetään 500 000 euron vähimmäismäärästä. Kun otetaan huomioon näiden määrien ja vakavaraisuusstandardin CPS 226 ja delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 yhteisen tavoitteen välinen vähäinen ero, kyseisiä määriä olisi pidettävä vastaavina.

(15) Vakavaraisuusstandardissa CPS 226 säädettyjen alkuvakuuden laskemista koskevien vaatimusten olisi katsottava vastaavan delegoidussa asetuksessa (EU) 2016/2251 vahvistettuja vaatimuksia. Delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 liitteessä IV vahvistettua alkuvakuuden laskentamenetelmää vastaavalla tavalla vakavaraisuusstandardissa CPS 226 sallitaan kyseisessä liitteessä IV vahvistettua mallia vastaavan standardimallin käyttö. Vaihtoehtona on käyttää sisäisiä malleja tai kolmansien osapuolten malleja vakavaraisuusstandardin CPS 226 mukaiseen alkuvakuuden laskemiseen, jos kyseiset mallit sisältävät tiettyjä erityisparametreja, jotka vastaavat delegoidussa asetuksessa (EU) 2016/2251 vahvistettuja parametreja, mukaan lukien vähimmäisluottamusvälit, riskivakuusjaksot ja tietyt historiatiedot, kuten stressikausia koskevat tiedot. APRAn kohdeyhteisöjen on haettava APRAlta hyväksyntä sisäisen tai kolmannen osapuolen mallin käyttöön ja varmistettava, että mallista tehdään riippumaton arviointi ennen hyväksynnän hakemista.

(16) Vakavaraisuusstandardin CPS 226 vaatimusten, jotka koskevat hyväksyttäviä vakuuksia ja niiden hallussapitoa ja erottelua, olisi katsottava vastaavan delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 4 artiklan vaatimuksia. Vakavaraisuusstandardi CPS 226 sisältää vastaavan luettelon hyväksyttävistä vakuuksista, ja APRAn kohdeyhteisöllä on oltava käytössään asianmukaiset menettelyt sen varmistamiseksi, ettei kerättyihin vakuuksiin liity merkittävää wrong-way-riskiä tai keskittymäriskiä. Keskittymistä olisi arvioitava yksittäisten liikkeeseenlaskijoiden, liikkeeseenlaskijatyyppien ja omaisuusluokkien osalta. Näin ollen olisi katsottava, että vakavaraisuusstandardin CPS 226 sisältämät vakuussäännöt, jotka koskevat OTC-johdannaissopimuksia, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, vastaavat asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja vakuussääntöjä.

(17) Salassapitovelvollisuuden suojan tasosta Australiassa voidaan todeta, että APRAn ja kaikkien Australian yhteisön virastojen hallussa oleviin tietoihin sovelletaan vuoden 1988 yksityisyydensuojalakia (Privacy Act 1988). Lisäksi vuoden 1998 APRA-säädöksessä (Australian Prudential Regulation Authority Act 1998) vahvistetaan yksityiskohtaiset salassapitosäännökset, joita sovelletaan APRAan ja sen työntekijöihin. Erityisesti APRA-säädöksen 56 §:n 2 momentin mukaan APRAn virkamiehet tai entiset virkamiehet syyllistyvät rikokseen, jos he luovuttavat suojattua tietoa tai suojellun asiakirjan kenelle tahansa henkilölle tai tuomioistuimelle (muutoin kuin APRA-säädöksen mukaisesti). Lisäksi vuoden 1914 rikoslain (Crimes Act 1914) 70 § on salassapitosäännös, jota sovelletaan yleisesti Australian yhteisön virkamiehiin (eli julkisen sektorin työntekijöihin, mukaan lukien APRAn henkilöstö ja toimeksisaajat). Kyseisen säännöksen mukaan yhteisön virkamiehet syyllistyvät rikokseen, jos he julkistavat tosiseikkoja tai asiakirjoja, jotka he saavat tietoonsa tai haltuunsa sen vuoksi, että he ovat yhteisön virkamiehen asemassa, ja joita he eivät saa julkistaa. Yksityisyydensuojalailla, rikoslailla ja APRA-säädöksellä annetaan yhdessä takeet salassapitovelvollisuudesta, johon sisältyy myös viranomaisten kolmansien osapuolten kanssa vaihtamien liikesalaisuuksien suojaaminen, ja näiden takeiden olisi katsottava vastaavan asetuksen (EU) N:o 648/2012 VIII osastossa annettuja takeita.

(18) Australian oikeudellisten järjestelyjen tehokkaasta valvonnasta ja täytäntöönpanosta voidaan todeta, että APRAlla on ensisijainen vastuu vakavaraisuusstandardin CPS 226 noudattamisen seurannasta ja täytäntöönpanosta. APRA voi toteuttaa monenlaisia valvontatoimenpiteitä, kuten laitoksen toimintaa koskevan muodollisen tutkinnan, asettaa edellytyksiä laitoksen toimiluvalle tai antaa erityisiin kysymyksiin liittyviä ohjeita, nimittää lakisääteisen johtajan, oikeudellisen johtajan tai korvaavan omaisuudenhoitajan johtamaan laitoksen asioita, käynnistää rikosoikeudellisia toimia henkilöitä tai laitoksia vastaan tai hakea kieltomääräyksiä. Sen vuoksi olisi katsottava, että näillä toimenpiteillä taataan vakavaraisuusstandardin CPS 226 mukaisten oikeudellisten ja sääntely- ja valvontajärjestelyjen tehokas soveltaminen yhdenvertaisella ja vääristämättömällä tavalla sellaisen tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon varmistamiseksi, joka vastaa unionin oikeudellisen kehyksen mukaisia valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyjä.

(19) Tällä päätöksellä tunnustetaan niiden sitovien vaatimusten vastaavuus, jotka vahvistetaan Australian lainsäädännössä OTC-johdannaissopimusten osalta ja joita sovelletaan tämän päätöksen hyväksymisajankohtana. Komissio seuraa säännöllisesti yhteistyössä ESMAn kanssa näihin OTC-johdannaissopimuksiin sovellettavien oikeudellisten ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyjen kehitystä ja johdonmukaista ja tehokasta täytäntöönpanoa siltä osin kuin on kyse oikea-aikaisesta vahvistamisesta, sijoitussalkkujen tiivistämisestä ja täsmäyttämisestä, arvostamisesta, riitojenratkaisusta ja vakuusvaatimuksista, joita sovelletaan OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä

keskusvastapuolessa ja joiden osalta tämä päätös on annettu. Komissio voi seurantatoimiensa yhteydessä pyytää APRAa toimittamaan tietoja sääntelyn ja valvonnan kehityksestä. Komissio voi milloin tahansa toteuttaa erityisen uudelleentarkastelun, jos sen on tapahtuneen kehityksen perusteella tarpeen arvioida uudelleen tällä päätöksellä hyväksyttyä vastaavuutta. Uudelleentarkastelu voi johtaa tämän päätöksen kumoamiseen, mikä seurauksena vastapuoliin sovelletaan automaattisesti kaikkia asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimuksia.

(20) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat Euroopan arvopaperikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 13 artiklan 3 kohtaa katsotaan, että Australian oikeudelliset ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyt, jotka koskevat sijoitussalkkujen tiivistämistä ja transaktioiden arvostamista ja joita sovelletaan vakavaraisuussääntelystä vastaavan Australian viranomaisen (Australian Prudential Regulation Authority), jäljempänä 'APRA', sääntelemiin johdannaistransaktioihin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, vastaavat asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimuksia, kun vähintään yksi näiden transaktioiden vastapuolista on vakavaraisuusstandardissa CPS 226 määritelty APRAn kohdeyhteisö.

2 artikla

Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 648/2012 13 artiklan 3 kohtaa katsotaan, että Australian oikeudelliset ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyt, jotka koskevat vakuuksien vaihtoa ja joita sovelletaan sellaisiin APRAn sääntelemiin johdannaistransaktioihin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, vastaavat asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan vaatimuksia seuraavien edellytysten täyttyessä:

a) vähintään yksi näiden transaktioiden vastapuolista on vakavaraisuusstandardissa CPS 226 määritelty APRAn kohdeyhteisö;

b) kun asetuksessa (EU) N:o 648/2012 edellytetään vaihtuvan vakuuden antamista, vaihtuva vakuus annetaan samana päivänä, jona se lasketaan.

Poiketen siitä, mitä b alakohdassa säädetään, jos vastapuolten välillä todetaan, että vaihtuvaa vakuutta ei voida johdonmukaisesti antaa samana päivänä, jona se lasketaan, Australian oikeudellisten ja valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelyjen katsotaan vastaavan asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan vaatimuksia myös, kun vaihtuva vakuus annetaan kahden työpäivän kuluessa sen laskemisesta ja alkuvakuuden laskemiseen käytettyä riskivakuusjaksoa mukautetaan vastaavasti.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 5 päivänä heinäkuuta 2021.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN